

ŽONG

11. ČÍSLO/PROSINEC/2019

„MNOHO LIDÍ MI ŘÍKALO TOLDO.“

AL SEYNI NDIAYE

„V KLUBU JE NASTAVENA VIZE, ŽE BY CHTĚL
DO TŘÍ LET POSTOUPIT.“ **JAKUB URBANEC**

„VE SLAVII JSEM SI MUSELA OD ZAČÁTKU
BUDOVAT POZICI.“ **KAMILA DUBCOVÁ**

„NIKDY JSEM NECHTĚL BÝT DALŠÍ BECKHAM.“

JAN SÝKORA

TÉMA: ŽOLÍCI



ÚVODNÍ SLOVO

Zdroj: fifa.com

Milí čtenáři, máte před sebou další vydání magazínu Žongl. Tento měsíc jsme si vzali na paškál žolíky, tedy hráče, kteří naskočili do zápasu jako střídající a ve většině případů dokázali zápas rozhodnout. Z české ligy je to například Muris Mešanovič, který tuto roli ve Slavii plnil na výbornou. Již tradičně u nás najdete velkou porci rozhovorů. Pro magazín Žongl se rozpovídal jablonecký Jan Sýkora, který začíná úřadovat nejen na poli fotbalovém, takže se dozvíte mnoho o jeho kempu, nadaci nebo i módní značce. Ze slovenského rybníčku jsme si pro vás připravili rozhovor s Martinem Slaninkou. Kde se zabrzdl velký potenciál obránce Seredě? Na to můžete nalézt odpověď v tomto rozhovoru. A co v magazínu najdete dalšího? Rozhovory do našich tradičních rubrik Ženský a Plážový fotbal. Rozhovor nám poskytla česká reprezentantka, hájící barvy italského Sassuola, Kamila Dubcová nebo kapitán senegalské reprezentace Al Seyini Ndiaye, který národní tým v letošním šampionátu dotáhnul do čtvrtfinále, kde vypadli s Portugalskem, pozdějším vítězem mistrovství světa.

My se fotbalem bavíme, bavte se s námi!

ŽONGL

KONTAKT:

E-MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ

TELEFON: +420 605 969 194

FACEBOOK: [FB.COM/ZONGLCZSK](https://fb.com/zonglczsk)

INSTAGRAM: [IG.COM/ZONGLCZSK](https://ig.com/zonglczsk)

ZAKLADATEL: MARTIN HANIAK

SPOLUZAKLADATEL: JIŘÍ DRYÁK

ŠÉFREDAKTOR: JIŘÍ DRYÁK

GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZÍNU: MARTIN HANIAK

GRAFIKA NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH: HYNEK KRAUS, KATEŘINA MARCINKOVÁ

SOCIÁLNÍ SÍŤ: MARTIN HANIAK (INSTAGRAM)

JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, ÁKOS GÁSPÁR, FILIP DVOŘÁK, DOMINIK REINIŠ, DAVID KAZDA,

VÁCLAV NOVÁK, JIŘÍ KOTAŠKA, PETR KASTNER, RICHIE MARGOLIUS, PETR PEŠEK, ANDREJ PÚCHLY,

BORIS PNÁČEK, ALEX HAMBÁLEK, ADAM KRISTEN, TOMÁŠ DUCHEK, DOMINIK KLÍMEK, JAKUB ZAHORA

LADISLAV LUČAN, LUCIA SVORENOVÁ

MOŽNOST SPOLUPRÁCE:

MÁTE ZÁJEM O PROSTOR PRO REKLAMU? MÁTE ZÁJEM O ZVIDITELNĚNÍ VAŠI SPOLEČNOSTI FORMOU ČLÁNKU NEBO MÁTE JINÝ NÁPAD PRO BUDOUCÍ SPOLUPRÁCI?

OZVĚTE SE NA MARTIN.HANIAK@ZONGL.CZ.

6-7
MICHY

8-10
MARTIN SLANINKA:
„2 ročný výpadok a nerozvažný prístup k hre, ma pribrzdil v rozvoji.“

12-15
JAKUB URBANEC:
„V klube je nastavena vize, že by chcel do tří let postoupit.“

16-21
HRDINOVÉ OKAMŽIKŮ

22-25
MURIS MEŠANOVIČ: ŽOLÍK OD PÁNA BOHA!

26-31
JAN SÝKORA:
„Nikdy jsem nechtěl být další Beckham.“

32-34
11 ŽONGLŮ DUŠANA KUCIAKA

36-37
DOBŘÍ HOLUBI DOBRĚ STŘÍDAJÍ

38-41
KAMILA DUBCOVÁ:
„Ve Slavii jsem si od začátku musela budovat pozici.“

44-47
AL SEYNI NDIAYE:
„Mnoho lidí mi říkalo Toldo.“





RM

football international agency

rmfootballagency.com



NADAČNÍ FOND

Jana Sýkory

MICHY

Belgický střelec, který se až na jednu výjimku nikdy nedokázal prosadit jako útočník číslo 1, má ale úžasná čísla jako tzv. žolík.

Člověk si řekne, že pozice žolíka je jednoduchá, čerstvý hráč jde proti po celém zápasu unavené obraně a neměl by díky tomu mít jediný problém. Svým způsobem je to pravda, avšak díky tomu je na žolíky vyvíjen obrovský tlak a čeká se gól v každém zápase, do kterého se dostanou.



Autor:
Petr Pešek

Své by o tomto mohl vyprávět i Michy Batshuay. Hráč londýnské Chelsea, který začal v belgickém Standardu Liege, si prošel Marseille, Valencií, Dortmundem či Crystal Palace a byl vysílán na plochu jako žolík ve všech těchto klubech, tedy až na Borussii. Do Chelsea přestoupil za 39m €.

Hráč, který odehrál 320 zápasů, během kterých nasbíral 18 332 minut, dokázal vsítit 125 gólů, což v průměru znamená, že dokázal za 3 plné zápasy vsítit průměrně 2 góly. K tomu si připsal 32 asistence a pouze 2 červené karty. Trochu vtipné je, že ve své kariéře byl jako žolík využit právě 125krát, což je stejné číslo jako počet gólů, které zaznamenal.

Nejvíce branek vsítil v belgické Jupiler Pro League, ale pokud se podíváme na průměrný čas na jeden vstřelený gól, zde „vede“



zdroj: theprideoflondon.com



zdroj: dailymail.co.uk

anglická Premier League. V ní zaznamenal během 53 zápasů 13 gólů, avšak do 40 zápasů vběhl na hřiště právě jako náhradník. V průměru tedy potřebuje 111 minut na jeden gól.

Jestli se dokázal smířit s tím, že je považován za žolíka? K tomu se sám vyjádřil:

„Nikdy nemůžu být smířen pouze s rolí střídajícího hráče, každý hráč chce své místo v základní sestavě a sbírat herní minuty ve velkém.“

Michymu v současnosti nehraje do karet fakt, že jeho konkurent v Chelsea na pozici hrotového útočníka Tammy Abraham má výborná čísla a trenér Frank Lampard díky tomu nemá důvod měnit pozici „jedničky“. A pozici „dvojky“ má i v národním dresu Belgie, kde hlídá záda Romelu Lukakovi. Za Belgii vběhl do 29 zápasů a vsítil 16 branek.





Zdroj: skfclinicsered.sk

„ 2 ROČNÝ VÝPADOK A NEROZVAŽNÝ PRÍSTUP K HRE, MA PRIBRZDIL V ROZVOJI.“

V 17 letech byl považován za jeden z největších talentů na Slovensku. Dokonce cestoval se slovenským národním týmem na mistrovství světa do 17 let a i tam předváděl skvělé výkony. Sláva a špatně nastavená hlava ho však posunuly znovu na začátek. Teď však restartoval svou kariéru na Slovensku a jak se tak zdá, nechal na své patálii zapomenout. Znovu se dostává do formy a ukazuje, že jeho talent je opravdový. Dnešním naším hostem je obránce prvoligové Seredi a stále teprve 23letý talent Martin Slaninka.



Autor:
Tomáš Duchek

Začínal jste v Žilině a poté jste se v roce 2015 přesunul do Česka do Frýdku-Místku a pak do Prostějova. Jak vzpomínáte na svoje roky v Čechách?

Spomínám na to len v dobrom. Adaptoval som sa tam na mužský futbal, čo mi veľmi pomohlo, a aj na iný štýl futbalu, ako bol na Slovensku.

A keď už jste se adaptoval, neuvažoval jste o setrvání v Čechách a boji o první ligu?

Priznávam, že v lete som veľmi váhal či ísť naspäť na Slovensko, alebo ostať. Najviac

zavážil fakt, že v Čechách som nemal vyslovenú ponuku do najvyššej súťaže a na Slovensku taká prišla. Tak som to chcel skúsiť a teraz ten krok neľutujem.

Takže na Čechy vzpomínate v dobrom. Umíte si predstaviť celou kariéru na Slovensku, alebo vás to táhne dál do zahraničí, popřípadě do TOP 5 lig?

Určite len v dobrom. Úprimne neviem si to predstaviť. Chcem skúsiť aj niečo iné, ale ako odrazový mostík je slovenská liga výborná. Určite mám sny. Jedným z nich je aj zahrať si v top európskej súťaži. Ale tak do-

predu sa nepozieram. Najprv musím dokázať doma, že mám kvalitu na to sa posúvať vyššie.

Když bychom se měli zaměřit na vaše sny. Patřila by tam slovenská reprezentace, nebo byste se chtěl spíše věnovat fotbalu na klubové úrovni?

Myslím si, že snom každého fotbalistu je obliekať národný dres. Tak je to aj v mojom prípade. Niektorí spoluhráči z mládežníckych výberov sú už aj v seniorskej reprezentácii. Veľmi im to prajem a pravidelne ich sledujem.

Sledoval jste v této sezóně povedené tažení Slovanu Bratislava Evropskou ligou? Nebo snad Slavia Praha Ligou mistrů?

Áno, sledoval som aj Slovan, aj Slaviu. Musím ale povedať, že Slávia hrá neskutočný futbal a získala si rešpekt celej Európy. Nie vždy sa stáva, že sa veľká Barcelona strachuje o výsledky s českými mužstvami. Navyše majú trénera na top úrovni.

Když si vzpomenete na zápasy vašej kariéry, vzpomenete si na hráče, ktorý vám delal největší problém?

To je ťažké povedať. Z reprezentácii si pamätám Leroya Saného, Valentina Lazara,

Kenedyho, ktorý hrajú dnes vo veľkokluboch. Ale z našej súťaže by som vyzdvihol Erika Daniela, proti ktorému som nastúpil dvakrát a vždy to bolo ťažké.

Je před vámi zimní přestávka, chystáte se někam na dovolenou nebo strávíte čas s rodinou?

Určite budem doma s rodinou a priateľkou.

Jako krajní obránce běháte celý zápas nahoru dolů. Jak jste na tom s fyzickým fondem? Dělalo vám to někdy problém, nebo to bylo vždy bez problému?

Myslím si, že s fyzickým fondom som na tom celkom slušne. Spomínam si len na jediný zápas, v ktorom som v živote dostal krče. Bolo to proti Žiline, ale myslím si, že za to mohla aj umelá tráva.

Jak všichni víme, fotbal nejde dělat pořád, a tak se chci zeptat, co rád děláte ve volném čase? Sportujete, nebo radši odpočinek doma?

Vo voľnom čase rád športujem. Hrávam tenis, bowling, ping pong, futsal, badminton a mám veľmi rád turistiku. Samozrejme sú dni, kedy človek potrebuje vypnúť od všetkého a oddýchnu si doma.



Je známe, že futbalisté majú zakázané robiť nebezpečné športy ako napr. lyžovanie. Je nejaký šport či aktivita, ktorou máte zakázanou a máte ju rád?

Lyžovanie je adrenalín a ten mám rád, takže si sem tam zalyžujem, ale zatiaľ mi to nikto nezakázal.

Určite poslucháte pred zápasom hudbu. Jste spíš na slovenskou, alebo zahraničnú?

Radšej mám určite zahraničnú hudbu. Top interpret pre mňa je Eminem. Na druhú stranu si pamätám časy vo Frýdku, kedy som s mojím najlepším kamarátom neustále počúval Karla Gotta, takže aj toho si rád pustím.

Zažil jste v kariéře už pár kabin, pamatujete si největšího vtipálka?

Určite Matej Mihálek, s ktorým som bol vo Frýdku. A Martin Sus z Prostějova vedel tiež pobaviť.

Ještě se vrátím k vašim začátkům. Byl jste na mistrovství světa do 17 let a byl jste považován za velký talent do budoucna. Mnozí však zmiňují, že jste byl nahoře a měl jste před sebou zářivou budoucnost, ale zatím jste neprokázal svůj talent. Jaký

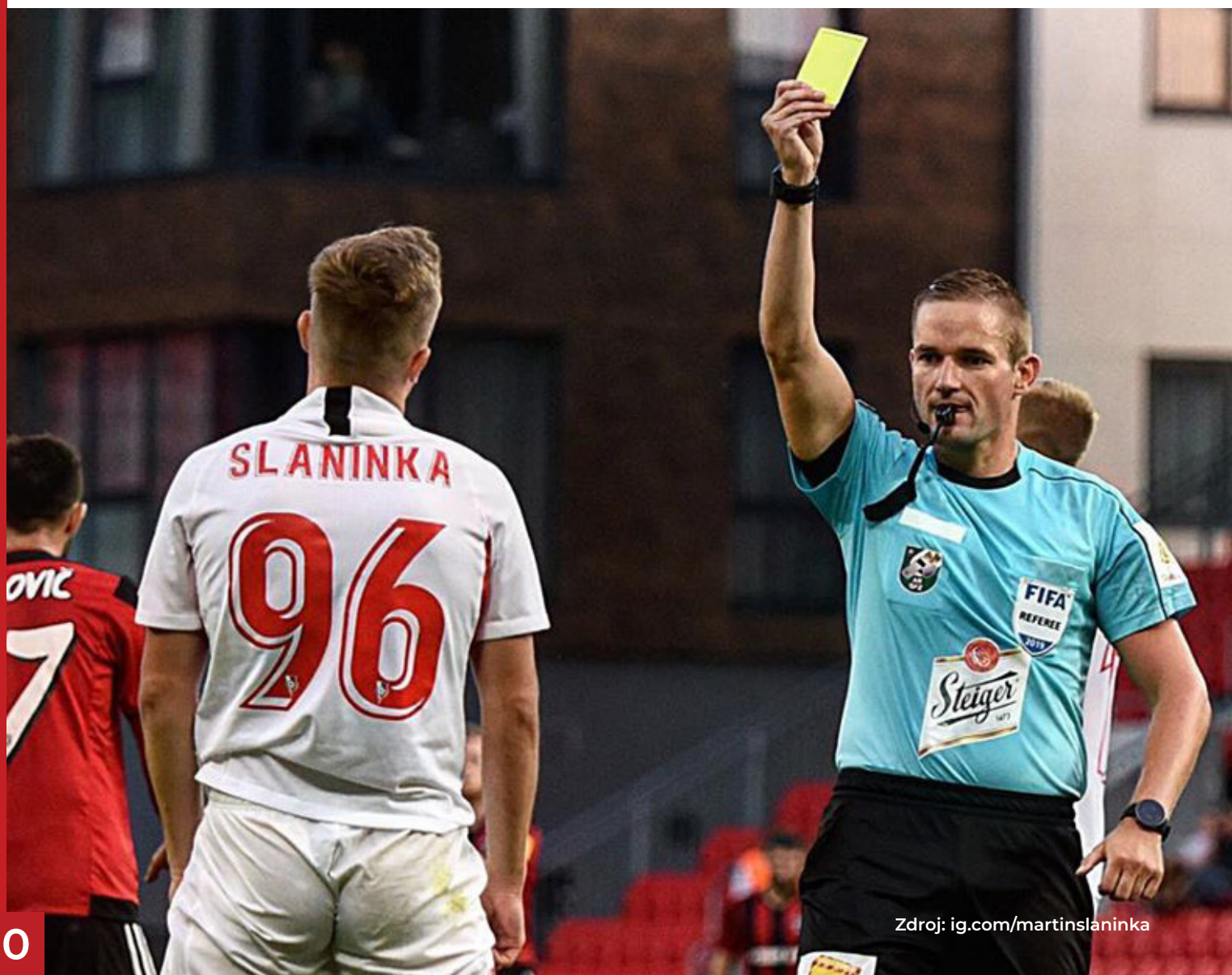
na to máte názor? Je na tom něco pravdy a uvědomujete si to?

Áno, to obdobie bolo pre 17ročného chlapca náročné hlavne po psychickej stránke. Ja som ten tlak neunesol. Zrazu ma každý poznal, každý chcel byť kamarát, každý chcel kúsok zo mňa, ale to som si začal uvedomovať, až keď bolo neskoro. Vtedy som futbal nerobil na 100% a možno 2 ročný výpadok a nerozvažný prístup k hre, ktorú milujem, ma pribrzdil v rozvoji. Ale nikdy nieje neskoro sa dostať na najvyššie méty, ktoré som si dal ako cieľ.

Som starší a rozumnejší a viem komu môžem veriť. Pracujem každý tréning na 100% a snažím sa znovu dokázať ľuďom, ktorý ma už zatracovali, že na to mám.

Přestoupil jste do Seredí a zde hrajete svou první sezónu. V tuto chvíli nejste na konci tabulky, ale moc nezbývá. Jaké máte cíle do této sezóny?

Určite záchrana je prvoradá, ale keď sa pozrieme na tabuľku, tak nemáme veľkú stratu na hornú šesťku. Myslím si, že na to máme. Na konci na nás prišla trochu kríza, ale ak sa vrátíme k hre, čo sme produkovali predtým, nemáme sa čoho báť.



SLEDUJ NÁS!



@zonglfootball



www.facebook.com/zonglczsk

ROZHOVOR

DRUHÁ LIGA

„V KLUBU JE NASTAVENA VIZE, ŽE BY
DO TŘÍ LET CHTĚL POSTOUPIT.“

Zdroj: twitter.com



JAKUB URBANEC

Slavná značka Viktoria Žižkov zažívá v posledních sezónách větší útlum. Klub má proto několikaletý plán, aby se situace otočila k lepšímu, došlo ke stabilizaci kádru a dalo se pomýšlet na postup do nejvyšší soutěže. Ale po výsledkově úspěšném podzimě, kdy Viktoria s minimální ztrátou na čelo tabulky přezimuje na šesté pozici, začínají na Žižkově po první lize pokukovat už letos. O tom všem a ještě více si se Žonglem povídal záložník Jakub Urbanec, dlouholetá opora klubu zpod vysílače. Takže? Žižkov tempo!

Podzimní část letošní sezóny byla dozajista úspěšná, šesté místo s minimální ztrátou na barážové příčky zřejmě v klubu hodnotí kladně?

To určitě ano. Po loňské ve všech směrech špatné sezóně jsme se chtěli pohybovat v klidných vodách tabulky a to, že přezimujeme na dohled špičky tabulky, je určitě příjemné.

Jaké jsou vlastně letošní ambice? Dalo vám vedení klubu najevo, že by se, když se vám tak daří, už letos chtělo do první ligy podívat?

V klubu je nastavena vize, že by do tří let chtěl postoupit. Letošní sezóna má být taková stabilizační, ale když už to máme celkem dobře rozehráno, tak proč se o to nepoprat už letos. Myslím, že vedení by nebylo proti. Všichni v klubu si přejeme dostat Viktorku zpět do ligy.

A v případě úspěchu v podobě postupu do první ligy má váš tým i finance na naší nejvyšší soutěž? Protože ty představují problém ve spoustě klubů. Varnsdorf by mohl vyprávět. Celý rok bojoval o postup, a když se podařil, stejně zůstal o patro níž. To je pak velmi demotivující?

Tak tohle je otázka spíše na vedení. Ale věřím, že kdyby se to povedlo, udělali by vše proto, abychom první ligu mohli hrát. My hráči ovlivníme stejně pouze to, co se děje

Zdroj: fkvz.cz



na hřišti - a tam pro to uděláme maximum.

Nakousli jsme téma první ligy. Titul z roku 1928 je sice dávná minulost, přesto i v české lize měl Žižkov velmi úspěšnou éru. Vnímáš, že Viktoria Žižkov je v českém fotbale stále pojem?

Určitě ano. Tradiční čas domácích utkání - neděle 10:15. Stadion v centru města. Historie Viktorky. Skvělí hráči, co Viktorkou prošli. Spousta fanoušků. Myslím, že Žižkov tím vším do ligy prostě patří.

I když jsi zmínil spousty fanoušků, je vidět i na diváckém zájmu, že druhá liga je pro váš celek prostě málo. Chodí na vás kolem tisícovky diváků, takový druholigový standard. A nyní skoro až těžko uvěřit tomu, že v 90. letech chodilo na Žižkov kolem 5000 diváků, na pražská derby se slavnými „S“ jich přišlo dokonce přes 8000.

Bohužel je to tak. Ale to je úděl druhé ligy. Soupeři nejsou tak atraktivní. Když jsme před dvěma lety hráli na Žižkově s Baníkem, přišlo přes 4000 diváků. Věřím, že na Viktorku vrátíme první ligu a tím opět naplníme stadion.

Ona slavná prvoligová éra z přelomu tisíciletí, která vyvrcholila úspěchem v podobě třetího místa v lize a vítězstvím v Českém poháru v roce 2001, byla ale bohužel hodně ovlivněna korupční aférou, že?

„VE VIKTORCE UŽ JSEM TŘI A PŮL ROKU A KLUB MI OPRAVDU PŘIROSTL K SRDCI A ZÁLEŽÍ MI NA NĚM.“

To bohužel ano, ale v té době mi bylo 9 let, tak o tom vím pouze z článků. Ale svým způsobem to určitě ovlivnilo vnímání veřejnosti. A pohled veřejnosti na Žižkov..

Právě, klubu to hodně uškodilo, přitom hráči za klub bojovali srdcem. Slýchááš ještě někdy narážky na „slavnou“ korupční aféru? Třeba od příznivců jiných týmů? Je to sice už delší doba, co byla kauza masivně medializována, přesto z paměti fanoušků hned tak nezmizí. Jméno šíbra Horníka dráždí stále spoustu příznivců fotbalu...

Tak občas nějaká narážka na pana Horníka proběhne, ale není to nic velkého. Jak říkáš,

byla to obrovsky medializována kauza. Prostě, když se řekne Žižkov, spoustě lidí hned naskočí jméno Horník.

A hra „Ivánku, kamaráde“ tomu všemu nasadila korunu. Viděl jsi ji vůbec někdy?

Ano viděl, to byla opravdu povedená parodie. Myslím, že i díky tomu si spousta lidí tu aféru pamatuje.

Povedená byla, to ano. Ale bylo toho možná až moc, bylo vidět, že kauza klub ovlivnila na spoustu dalších let a úspěšné výsledky se už od té doby nedostavily, naopak, přišel pozvolný propad. A druhá liga



se na Žižkově hraje už opravdu dlouho.

Hodně věcí si myslím, že bylo i dost přehnaných. Bohužel od té doby se Viktorce moc nedaří, byly finanční problémy, hrál se přinejlepším střed druholigové tabulky, ale já pevně věřím, že teď nastal čas dostat opět Žižkov tam, kam patří.

Z tvých slov je vidět, že Viktorku máš v srdci a jsi velký klubista.

Ve Viktorce už jsem tři a půl roku a klub mi opravdu přirostl k srdci a záleží mi na něm.

A klub a lidé v něm to asi vidí stejně, protože ty někdy nosíš i kapitánskou pásku. Jak to s tvým „kapitánstvím“ vlastně je?

Já věřím, že ano. Nosit pásku ve Viktorce pro mě byla ohromná čest a pocta, ale víc už bych téma kapitánství nerozebíral.

Když už jsi to nakouzl, tak mě nedá se nezeptat víc? Pásku bys tedy nosil rád i dál, ale je tam důvod, proč už tomu tak není? Řekni Žonglu trošku víc?

Promiň, to se mi moc rozebírat nechce.

Ani náznakem?

Ne.

Dobrá tedy. Jinak, jak jsi sám zmínil, v klubu jsi už čtvrtou sezonu. Jak sám vidíš svoji budoucnost dál? Stále věrný dresu Žižkova?

Uvidíme, co přinese budoucnost. Smlouvu na Žižkově mám do léta, pak se uvidí co dál. Rád bych si vyzkoušel ligu, ale na Žižkov nedám dopustit.

Ideální kombinace by tedy byla zahrát si první ligu v dresu Žižkova. Ale kdyby se to nepodařilo a přišla nabídka z nejvyšší soutěže, Žižkov bys opustil?

To jsi řekl naprosto přesně. Asi ano, rád bych si první ligu vyzkoušel.

I za jiný pražský celek?

Kdyby to byla první liga, tak ano.

Aby ti to ale příznivci Viktorky odpustili. Jinak je zatím určitě těšíš svojí hrou. Od té doby, co jsi na Žižkov přišel, hraješ prakticky pořád v základu, že?

Já věřím, že ano. Jsem rád, že jsem se do-



Zdroj: František Gela

kázal prosadit pod všemi trenéry a že jich nebylo málo, co se ve Viktorce vystřídali.

To je pravda. Pod kterým se ti hrálo nejlépe?

Jsem rád, že jsem je mohl všechny zažít, od každého jsem se snažil vzít co nejvíce, ale kdybych měl jmenovat, tak asi Pilný, Hašek...

Jsi spokojen se svými čísly? Branky dáváš i na ně nahráváš. Podle renomovaného serveru Transfermarkt máš za tři a půl sezóny v druhé lize 9 gólů a 14 asistencí. To je solidní porce.

To je zrovna věc, se kterou moc spokojen nejsem. Gólů bych chtěl dávat určitě více. Asistencí bych řekl, že bude o něco víc.

Já ti tedy přeji, ať těch branek dáváš co nejvíce a pomůžeš klubu dostat se tam, kam historicky patří, do první ligy. A otázka na závěr: Kdo se podle tebe letos do první ligy podívá? Překvapení z Pardubic, nebo nějaký z favoritů soutěže, jako například Brno?

Mockrát děkuji. Tipuji, že z prvního místa postoupí Brno a strašně moc si přeji, aby z baráže postoupil Žižkov.

Budu držet palce a moc děkuji za příjemný rozhovor. Ahoj.



Zdroj: Getty Images

A hand in a red jersey is reaching out from the left side of the frame, with fingers spread. The background is a blurred football pitch and stadium seating. The hand is positioned as if it has just released or is about to catch something.

HRDINOVÉ OKAMŽIKŮ

Utkání nezávisí jen na výkonu základní jedenáctky, která dostala důvěru od trenéra. Kvalitní lavička náhradníků je taktéž neméně důležitá. V kombinaci s taktickými dovednostmi lodivoda týmu a využití hráče jako důležitého žolíka, který má zvrátit nelichotivý stav utkání. Nebo jde-li čistě jen o nutnost vystřídat, například kvůli zranění. Nově příchozí hráč může mít často velmi zásadní dopad na vývoj celého zápasu. Fakt, že hráč nevyběhne na trávník hned od první minuty, neznamená, že se nemůže stát hrdinou a zapsat se nesmazatelně do historie. Fotbal v tomto ohledu napsal nespočet zajímavých a dech beroucích momentů. My si nyní připomeneme několik památných střídání v Lize mistrů.



Zdroj: CBS Sports

GIORGINIO WIJNALDUM

Liverpool - Barcelona 4:0
(Semifinále Ligy mistrů 2018/19)

V prvním zápase zdolala domácí Barcelona Liverpool 3:0. Úvodní branku vstřelil Suárez a zbylé dvě v druhém poločase Messi. Mnozí se domnívali, že jasným postupujícím do finále milionářské soutěže je právě katalánský celek. Poslední slovo ale měl mít anglický celek.

V odvetě domácí Liverpool začal hnát dopředu od samého začátku padesáti pěti tisícový dav na Anfieldu. A opravdu, již v 7. minutě vstřelil úvodní branku zápasu belgický útočník Origi. Stav 1:0 zůstal celý první poločas. Domácím se krátil čas a začali být značně nervózní. Zvlášť když Reds chyběli dva největší střelci - Salah a Firmino. Ke všemu, ve vší smůle, se zranil skotský obránce Robertson a do druhého poločasu ho musel nahradit nizozemský záložník Georginio Wijnaldum.

A právě tehdy tento osmadvacetiletý hráč během pár minut na hřišti vymazal náskok katalánského celku z prvního zápasu. Podařilo se mu během 112 vteřin vsítit dvě branky, a to v 54. a 56. minutě. Poprvé se síť brankáře ter Stegena rozvlnila po rychlé, svižné akci, kdy Trent Alexander-Arnold poslal do vápna přesnou nahrávku na Wijnalduma, který přesně věděl, jak naložit s takto naservírovanou delikatesou. Podruhé se

Holandan trefil z bezprostřední blízkosti hlavou, když naskočil na nadýchaný centr Shaqiriho. **Stal se tak prvním náhradníkem v Lize mistrů, kterému se podařilo vstřelit dvě branky.**

Ale velký večer pro domácí ještě neskončil. Deset minut před koncem základní hrací doby využili domácí bleskově rozehranného rohového kopu. Chytře jej rozehrál Alexander-Arnold a autor první branky Origi využil momentu, kdy hráči Barcelony přestali hrát, a bez problémů překonal německého brankáře. Zápas skončil 4:0 pro anglický celek. A katalánští fotbalisté si zopakovali vypadnutí po ztrátě tříbrankového vedení z předcházejícího ročníku.



Real Madrid - Liverpool 3:1
(Finále Ligy mistrů 2017/18)

GARETH BALE

Toto finálové utkání, které se hrálo v květnu na Olympijském stadionu v Kyjevě, se zapsalo fotbalovým fanouškům do paměti hned několika momenty. Jednak neuvěřitelnými minelami německého brankáře Kariusu v dresu Liverpoolu či rozporuplným střetem Ramose se Salahem, po kterém musel egyptský fantom po půlhodině střídat. Ale my se pro dnešek zaměříme na dvě gólové parády náhradníka Geretha Balea ve službách Bílého baletu.

Trenér Zidane moc do hry Balea v zápasech Ligy mistrů nepouštěl. Když v 61. minutě Velšan nahradil Isca, byl stav zápasu 1:1 po brankách Benzemy a Maneho. A jen o pár minut později, přesněji v 64. Minutě, dal o sobě devětadvacetiletý reprezentant Walesu pořádně vědět. Přesný centr Marcela a excelentní nůžky Balea znamenaly opětovné vedení madridských. Liverpoolský vzdor pak Bale zlomil v 83. minutě. Dalekonosnou střelu mířící doprostřed branky Karius podcenil a nechal ji mezi rukama proklouznout až za brankovou čáru. Nešťastný brankář klesl na kolena a Liverpool s ním. Zato Los Blancos si dokráčeli pro třetí triumf v milionářské soutěži za sebou. Hráči Realu v euforii oslavovali, Karius se se slzami v očích omlouval spoluhráčům i fanouškům.

Ještě si dovolím malou vsuvku k tomuto smolaři finálového zápasu. Strážce liverpoolské svatyně se v úvodu druhého poločasu, ještě za bezbrankového stavu, srazil s obráncem Realu Ramosem, který ho udeřil loktem do hlavy. Až poté následovaly jeho dva nepochopitelné kiksy. Když následně trávil Karius dovolenou v USA, kluboví lékaři jej poslali na vyšetření ke specialistům na klinice v Bostonu. Ti zjistili, že Němec utrpěl otřes mozku, který mohl vyvolat poruchy prostorového vidění.



SERGI ROBERTO

Barcelona – PSG 6:1

(Osmifinále Ligy mistrů 2016/17)

Paris Saint-Germain FC v prvním zápase jasně smetl Barcu 4:0, kdy se o branky v prvním dějství postarali Di María s Draxlerem a v druhém opět tento argentinský útočník, tentokrát ale s Cavaním. Nečekaný debakl překvapil celý fotbalový svět. Žádnému celku v historii evropských pohárů se nepodařilo otočit takto nepříznivý stav a postoupil do dalších bojů. Na březen 2017 se nikdy nezapomene, jelikož tuto statistiku přepsal katalánský celek.

Přes 96 tis. diváků burácelo nadšením, když už hlavičkou ve 3. minutě Suárez rozvlnil síť celku z hlavního francouzského města. Ještě do poločasu si domácí náskok upevnili. Pět minut před odchodem do šaten Iniesta patičkou vrátil míč do šestnáctky a obránce Kurzawa nepovedeným odkopem umístil míč do vlastní branky.

Po změně stran svěřenci Luise Enriqueho udeřili potřetí. Pokutový kop zařídil v 50. minutě Neymar. Rozhodčí nejprve ukazoval, že se nejednalo o faul belgického obránce Meuniera, ale po konzultaci s brankovým rozhodčím verdikt změnil a ukázal na značku pokutového kopu. Penaltu proměnil

Messi. Domácí fanoušky a naděje v prodloužení zchladil kanonýr hostů Cavani, který v 62. minutě snížil na 1:3. Uruguayskému útočníkovi perfektně ve vápně sklepl míč Kurzawa a odčinil svou chybu z prvního poločasu. Sen o postupu se domácím začal pomalu vzdalovat, jelikož potřebovali vstřelit ještě tři branky. Barcelona, hlavně kvůli Neymarovi, však předvedla strhující závěr. V 88. minutě rozhodčí nařídil přímý volný kop za podražení, kterého se dopustil Di María. Brazílský útočník se postavil k míči a z 23 metrů technickou střelou přes zeď vymetl pavučiny v levém horním rohu Trappovi branky. Naděje Katalánců znovu ožila, do konce zápasu zbývalo ještě 5 nastavených minut. Za další tři minuty nepohrdl Neymar nabídnutou příležitostí od Pařížanů snížit po faulu Marquinhose a nekompromisně uklidil míč do branky z pokutového kupu. A nereálné se stalo skutečností. A opět u toho byl Neymar. K jeho centru do vápna se dostal náhradník Sergi Roberto, který v pádu dal šestou branku Barcelony. Zapsal se tak nesmazatelně do historie. Odchovanec akademie La Mesia přišel na hřiště v 76. minutě, kdy nahradil Rafinha.



Zdroj: Reuters

Barcelona – Arsenal 2:1

(Finále Ligy mistrů 2005/06)

Duel se hrál na pařížském Stade de France. Pro Arsenal to byla premiérová účast ve finále Champions League a pro londýnský celek vůbec nezačala dobře. Po osmnácti minutách byl vyloučen německý brankář Jens Lehmann hájící barvy Kanonýrů. Semlelo se to velmi rychle. Ronaldinho dokonalou přihrávkou vyslal kupředu Eto'oa, který se řítíl na osamoceného Lehmana. Senegalec vyšvihl brankáři kličku. Ten však zatáhl za stopku, přesněji jej těsně před šestnáctkou stáhl rukou k zemi. Norský rozhodčí Heuge necitlivě přerušil hru. Neuznal gól do prázdné branky dobíhajícího Guilyho. Místo toho ukázal faulujícímu gólmánovi červenou kartu. Lehmann se tak stal vůbec prvním hráčem v historii Ligy mistrů, který byl ve finále takto oceněn (od roku 1956). Tento zkrat bohužel odnesl francouzský záložník Pires, který musel přenechat své místo náhradnímu brankáři Almuniovi.

To byl zásadní moment, který rozhodl o konečném vítězi. S německou reprezentační jedničkou mezi třemi tyčemi byl Arsenal tehdy nezastavitelný. S Lehmannem v bráně drželi sérii 763 minut bez inkasované branky

JULIANO BELLETTI

Po výměně stran Arsenal bránil v hlubokém bloku a jen zřídka vystrkoval růžky rychlými kontry. Tato pasivní taktika se mu však krutě vymstila. Obzvláště poslední patnáctiminutovka. Naopak Frank Rijkaard, nizozemský trenér Barcelony, si mohl mnout ruce, jak mu dokonale vyšla střídání. Nejprve se odvděčil po patnácti minutách na hřišti švédský kanonýr Larsson, který si vyzkoušel roly nahrávače. V 76. minutě přistrčil míč do běhu Eto'ovi a ten chladnokrevně zblízka prostřelil španělského brankáře Almunio. Hlavním hrdinou večera se ale stal Brazilec Belletti. Sváteční střelec, který do Barcelony přišel hlavně jako kvalitní obránce. Za dobu dvou let, kdy za Blaugranas nastupoval, branku nevstřelil. Svůj premiérový gól si ovšem vybral skvěle - po deseti minutách pobytu na trávníku a pět minut po vyrovnání na 1:1. Na začátku gólové akce byl opět Larsson. V 81. minutě krásnou přihrávkou našel Bellettiho v šestnáctce a ten z úhlu překonal brankáře Almunio, který si nešťastně míč sám nohou srazil do branky. To Arsenal zcela položilo a na nic se už nezmohl. Trenér Rijkaard se tak stal pátým nizozemským trenérem a zároveň pátým mužem v historii, který pozvedl nad hlavu vítězný pohár jako hráč i jako trenér.



MURIS MEŠANOVIČ: ŽOLÍK OD PÁNA BOHA!



Autor:
Tomáš Duchek



V sezoně 2016/17 bychom těžko hledali větší překvapení na pozici útočníka a hráče vůbec než u bosenského kouzelníka. 177 centimetrů vysoký útočník nikdy neměl své místo v základu, protože lepšího žolíka byste těžko hledali. Ač se může zdát, že každý útočník bojuje o místo v základní sestavě, Muris Mešanovič zvládl něco neuvěřitelného. Jako střídající hráč vstřelil 12 gólů a i on pomohl Slavii k tolik touženému titulu!

Muris Mešanovič je bosenský fotbalový útočník hrající za Mladou Boleslav. Nežli předbít, představme si raději tohoto bosenského hroťáka, jak se sluší a patří.

Mladý Muris začínal s fotbalem už v dětství v Bosně a Hercegovině. Svou zemi i reprezentoval! Hrál za výběry do 17, 19 i 21 let. Jeho fotbalový talent rostl a mladý Muris se dostal až do Čech. Svou štaci začal v Jablonci.

V Jablonci začínal v dorostu C, ale vypracoval se až do A-týmu. Po Jablonci odešel do Jihlavy, kde strávil dobrých 5 let. Během toho stihl i jedno hostování v Dunajské Středě. Po těchto všech štacích přišla zatím ta nejvydařenější. V roce 2016 přestoupil do pražské Slavie.

V tu chvíli nikdo nečekal, že vstřelí tolik gólů. Ve Slavii byl útočníkem č. 1 Milan Škoda a jeho pozice byla pevná jako kámen. Hned po svém příchodu se stal jednou z hlavních postav pražské Slavie. I když neměl jistotu základní sestavy, nevzdal se a v každém dalším zápase začal ukazovat, že Slavia udělala správný krok, když ukázala právě na něj. Jistěže se občas v základní sestavě objevil, ale jeho chvíle přišly právě, když byl žolíkem na zvrácení či pojištění zápasu. Mešanovič se stal jedním z největších překvapení ligové sezony 2016/17. V této sezoně byli útočníci nadmíru plodní. Milan Škoda tehdy zaza-



Zdroj: Milan Kammermayer



Zdroj: Milan Kammermayer

menal 15 ligových gólů a stal se králem střelců, když se o trůn dělil společně s Davidem Lafatou. A na druhém místě ale neskončil nikdo jiný než Muris Mešanovič. Nechal za sebou útočníky ze zbytku ligy a všem vytřel zrak. Počtem 12 gólů z role střídajícího hráče to ani jinak nešlo. I díky němu se Slavia mohla na konci sezony radovat z titulu po téměř 8 letech.

Tímto titulem začala slávistická cesta zpátky na vrchol. Mešanovič se stal hrdinou a dokázal všem, že zde není jenom do po-

čtu. Byl na vrcholu a Slavia také. Bohužel po takto povedené sezoně už žádná stejně či lépe vydařená nepřišla. Ve Slavii vydržel ještě dva roky a kvůli malé herní vytíženosti odešel do Mladé Boleslavi. V Boleslavi mu to zase začalo lepit a začal znovu střílet góly. Společně s Nikolajem Komličenkem vytvořili údernou dvojici a celá liga se musí mít na pozoru.

Jedno je ale jisté. Muris Mešanovič bude navždy v srdcích slávistických fanoušků. Dopomohl velkou měrou vrátit tento klub na výsluní a na to se jen tak nezapomíná!



NIKDY JSEM NECHTĚL BÝT DALŠÍ BECKHAM

Dvanáct bodů za šest gólů a šest asistencí, to je dosavadní bilance Jana Sýkory. Hbitý fotbalista nasadil ohledně statistik vysoké tempo, pokud ho udrží i v druhé polovině soutěže, rozhodně bude v tomto směru aktuální sezona pro tohoto rodáka z Plzně nejpovedenější. Ale nejen o statistikách si budeme povídat. Dojde i na nadační fond a módní značku BY JS a na otázku, zda se Syky chce stát módní ikonou, nebo mu je toto slovní spojení cizí. O tom všem více v následujícím rozhovoru.



Autor:
Jiří Dryák



Syky, jak bylo pro tebe těžký sledovat zápasy Ligy mistrů, ve kterých jsi mohl sám nastoupit?

Těžký (přemýšlí)... Těžký to na jednu stranu je, protože je snem asi každého fotbalisty hrát tyhle zápasy. Na druhou stranu, když Slavie postoupila do Ligy mistrů, tak jsem si to v hlavě vyhodnotil tak, že jsem půl roku zpátky udělal krok jinam. Bral jsem tak, jak to je, a řekl jsem si, že budu makat, abych si tu Ligu mistrů jednou taky zahrál, takže jsem si to nevyhodnotil nějak špatně, ale bral jsem to jako motivaci.

Když jsi přestupoval do Slavie, tak tě chtěla Plzeň, Sparta a právě i Slavia, největší kluby u nás. Zvolil bys stejně, protože Jablonec je už tvé druhé hostování během působení v sešíváném. Zvolil bys jinou cestu?

Já jsem se Slavií vyhrál dva tituly, jednou pohár, zahrál jsem si Evropskou ligu, hrál jsem na krásném stadionu, dovolím si říct nejhezčím u nás, který byl často vyprodaný. V tomhle směru jsem rád za ten krok, který jsem udělal. Nevím, jaká by byla situace teď, ale určitě bych to nechtěl vzít zpátky, to rozhodně ne. To, že teď nejsem ve Slavii, je způsobený mým rozhodnutím,

kdy vlastně minulou zimu jsem odešel z vlastní vůle, na moji žádost, takže to není způsobené tím, že bych se ve Slavii neprosadil nebo že bych tam neměl svoje místo.

Ty ses fanouškům představil v Příbrami, kdy jste vyhráli 8-1, všichni jste hráli výborně, ale ty jsi předvedl opravdu one man show. Dal jsi gól a měl tři asistence. Vzpomeneš si ještě někdy na toto utkání, protože tohle bylo - asi se shodneme - tvoje nejlepší představení na profesionální úrovni.

To víš, že si na něj vzpomenu. Je to nejhezčí zápas v lize, který jsem hrál, bylo to vyšperkovaný tým, že to byl můj druhý zápas za Slavii, takže to bylo krásné. Ale řekl bych, že můj nejlepší zápas byl v Evropské lize proti Larnace, kdy jsem dal za poločas hattrick, takže tenhle se tomu skoro rovná. Určitě si na to občas vzpomenu nebo se podívám občas na youtube, na góly nebo sestříhaný videa, co tam mám. Věřím, že podobné zápasy mě ještě čekají.

Já se přesunu do současnosti. V aktuální sezoně máš bilanci 18 zápasů, 6 gólů a 6 asistencí. Jaká je spokojenost s tvými výkony a postavením mužstva v tabulce?

Budu mluvit za sebe, spokojenost určitě je.



Zdroj: fkjablonec.cz



Zdroj: fkjablonec.cz

I s mými čísly, protože mně bylo často předhazováno, že nemám čísla a tak. Takže jsem rád, že nyní za půlku sezony mám čísla, jaké mám, ale ještě radši jsem, že mi drží zdraví, za celý půl rok - musím to zaklepat - mně nic nebylo. Za to jsem určitě rád. Co se týče klubu, myslím, že tam spokojenost je určitě taky. Slavia je odstřelená, ale s Plzní a Spartou držíme krok, což je – když si vezmeš, jaký rozpočet má Jablonec oproti těm týmům, co jsou nahoře – skvělý výsledek.

Tvoji obrovskou výhodou - aspoň já to tak vnímám - je, že dokážeš hrát na více postech. Kdyby ale za tebou trenér přišel a řekl: „Honzo, kde chceš dneska hrát?“, jaká by byla tvoje odpověď? Kde se ti hraje nejlíp?

Hele, výhoda to na jednu stranu je, ale na druhou ani ne, protože trenér ví, že když někdo vypadne, tak tě na tu pozici může dát a ty vlastně nemáš stálé místo v sestavě, protože furt někde cestuješ. Takže v tom to je docela na prd, ale jsem rád, že můžu hrát více postů, všechno jsou to zkušenosti. A kdybych měl odpovědět na tu druhou otázku, asi bych řekl pravou zálohu

Bavilo mě, že jsem si mohl dát balon na střed nebo do lajny. Hrál jsem to takhle i ve Slavii, tam mě to bavilo asi úplně nejvíc. Anebo osmičku, trochu defenzivní střední záložník, ale pozice číslo osm.

Ty jsi fotbalista opravdu na roztrhání. Vedeš tři živé projekty, máš svoji vlastní značku oblečení, nadační fond a vedeš fotbalový tábor. Jak tě tyhle tři věci naplňují a kolik času tě to stojí?

Tak na roztrhání úplně nevím (smích)... Ale náročný to určitě je, poslední dobou celkem dost. Tím si ale vůbec nechci stěžovat. Já jsem vděčný za to, že se projekty rozjely a určitě to nejsou první ani poslední, které dělám. Značka trvala z toho všeho asi nejdéle, když pomínu nadační fond, který jsme řešili papírově zhruba dva roky. Ale značku jsme valili v podstatě tři čtvrtě roku více méně každý den. Takže to bylo časově náročný, ale musím říct, že jsem měl vždy hrozně velké štěstí na lidi, se kterými tyhle projekty dělám. Starají se společně se mnou o ně. Určitě jsem věděl, že fotbal není to jediné, co by mě zajímalo, že to jsou přesně i tyto věci, co jsem rozjel. Doufám, že časem jich bude víc.

Neodrazoval tě třeba příklad třeba Lukáše Váchy? Protože ten, když si založil svoji vlastní značku, tak jednak už skončila a navíc to schytal zleva zprava, třeba od tvého současného šéfa pana Peltu, který tehdy celou věc komentoval slovy, cituju: „Já už ve fotbale nějaký ten pátek funguju. A jedno vím: Jak fotbalista začne vymýšlet vlastní módní kolekce a hrát si na módní ikonu, tak to je konec.“ Řekl ti k tomu také něco?

Já jsem nikdy nechtěl být módní ikona, nikdy jsem chtěl být další Beckham. Já jsem si svoji vlastní značku založil ve stejném duchu a principu, jako to dělají, řeknu příklad, třeba rapeři, zpěváci nebo tak. Prostě jen merchandising, prostě něco, co za sebe můžu v tomto odvětví udělat. Není to tak, že bych se spojil s módním návrhářem, on mi vymyslel kolekci, já jsem to nazval BYJS a najednou to cpal všude na přehlídky a podobně. Tento princip je trochu jiný. A vůbec mě to neodradilo, musím říct. Vždy se najde někdo, kdo bude prskat nebo komu se to nebude líbit, ale s tím jsem úplně v pohodě. Já prostě chci dělat v životě věci, co mě baví. A tohle je ta věc. Mě zajímá móda, nepovažuji se za žádnou

módní ikonu nebo tak něco, ale móda mě fakt zajímá, rád se hezky obleču. Chci prostě dělat v životě, co mě baví, nehledě na to, co si o tom myslí ostatní. K tomuhle jsem se ale musel taky dopracovat, dřív jsem hodně řešil, co si o mě ostatní myslí, ale teď je mi to úplně šumák.

Zeptám se na tvůj nadační fond. Pro koho byl založený, komu hlavně by měl pomáhat?

Já jsem vlastně už svým jménem v minulosti pomáhal klatovský nemocnici. A pak přišel kamarád se svoji už nyní manželkou s nápadem, jestli bych nechtěl založit nadační fond. Takže po nějakých dvou letech, kdy jsme řešili papírování a soudy kvůli tomu, se nám podařilo ten fond založit. Je dělaný nebo uzpůsobený pro pomoc dětem. Není to specifikovaný pro děti s postižením nebo se sociálně slabších rodin nebo pro děti, které mají nějakou nemoc. Je to prostě postavené na tom, že uděláme akci, vybere se nějaký množství peněz a my si vybereme, komu a kam tu pomoc pošleme. Takže to nebude mířený do jedné nemocnice nebo do jednoho ústavu pro dětičky, ale bude to různé. S tím, že by-



Zdroj: Gol.cz



Zdroj: Archiv Jana Sýkory

chom pak chtěli mít internetové stránky, kde by byl příběh dítěte, které potřebuje pomoc, byla by tam i částka a věc, kterou zrovna třeba potřebuje. Lidi by mohli přispívat a vždy by se ta konečná částka odečetla. Na druhou stranu, kdyby někdo poslal více peněz, tak bychom obratem poslali třeba dres, hokejku, raketu cokoliv. Všechno máme v hlavě, zatím je to ve formě příprav, ale v roce 2020 to plánujeme rozjet.

Tak to opravdu klobouk dolu! Syky, ještě

se zeptám na tvůj fotbalový kemp. Kdy a kde to bude a od kolika let se můžou děti přihlásit?

Tábor bude nejspíš v červnu, červenci, srpnu. Zase dva turnusy jako minulý rok. Nějaký termíny vyjdou po novém roce, v lednu nebo únoru, ještě to musíme doladit, aby všechno vyšlo. Děti se můžou přihlásit od 6 do 15 let, je jedno jestli kluci, nebo holky, všechno najdou na webu <http://www.fotbalovy-tabor.cz/> nebo to bude v sekci na mém webu <https://www.jansykora.cz/>. Tam budou všechny informace.



11 ŽONGLŮ

DUŠAN KUCIAK

Autor:

Jiří Dryák

Zdroj: sportowefakty.wp

Zkušený brankář Dušan Kuciak byl na konci minulé sezony nominován mezi nejlepšího brankáře polské Ekstraklasy spolu s Františkem Plachem a Pavlem Steinborem. Ze zisku trofeje se nakonec radoval jeho krajan, mistr ligy s Gliwicemi, Fero Plach. Nic to však nemění na skutečnosti, že rodák ze Žiliny patří mezi absolutní špičku Ekstraklasy. Jak si poradil s našimi 11 Žongly, to posuďte sami.

1

Hudba, která tě před zápasem nakopne

Před zápasom nepočúvam žiadnu špeciálnu hudbu, skôr sa chcem úplne sústrediť na zápas. Zatvorím oči a v hlave si prehrávam rôzne situácie, ktoré môžu v zápase nastať.

2

Oblíbený seriál

Mám rad "Dva a pol chlapa", "Priatelia", ale dobre si od-dýchnem aj pri slovenských "Oteckoch".

3

Co si rád dáš k jídlu, když se trenér zrovna nedívá?

U mňa McDonalds alebo fastfood nehrozí... Niekedy po náročnom treningu si doprajem pizzu. No a keď som doma na Slovensku, tak neodolám haluškam.

4

Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas

Stadion pod Dubňom(MSK Žilina), tam som začínal a rad by som tam aj skončil... Ale dúfam, že ešte ďaleko mi do toho posledného zápasu.

5

Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál

Zo Slovenska by som vyzdvihol Ondreja Dudu a Martina Škrtela... V Anglicku som mohol trénovať s Harrym Maguierom, Andym Robertsonom a tiež nemôžem zabudnúť na Tomáša Řepku a Teddyho Sheringhama... Vybrať jedného je naozaj náročné.



Zdroj: TASR

6

Jsi singl, na baru sedí holka. Co tě zajímá, jaká bude první věta, abys ji zaujal?

Mám úžasnú a krásnu manželku Lucku, takže sám v bare určite nebudem.

7

Nejlepší kanadský vtip z kabiny

Našťastie sa to nestalo mne... Natreté slipy hrejivou emulziou.

8**Kde byla tvá nejlepší dovolená?**

Každú dovolenku si viem užiť na 100%, ale posledné roky každé leto dovolenkujeme na Mykonosu.

9**Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?**

Jeden náročný tréning, lepšie poobede, aby som sa dobre vyspal a potom kvalitne jedlo... Naozaj mám rad dobre jedenie.

10**Dáváš si pozor, abys při rozhovoru neřekl „tak určitě“?**

No tak určite si dávam pozor. Ale na Slovensku už novinári zabudli, že existujem, tak s tým nemám problém.

11**Co si představíš pod slovem žongl?**

Ako prvé mi príde na rozum žonglovanie a potom klaun.



SLEDUJ NÁS!



@zonglfootball



www.facebook.com/zonglczsk



Zdroj: Profimedia.cz

DOBŘÍ HOLUBI DOBŘE STŘÍDAJÍ



Autor:
Petr Kastner

Pardubický rodák Radim Holub byl střelec, který za svoji bohatou kariéru nasypal do sítí soupeřů požehnaně gólů. A jejich velké množství, i když to nesl trochu nelibě, vstřelil zrovna jako střídající žolík. Při svých střeleckých zářezích vynikal v zakončení chladnokrevností, se kterou, jak uvedl v jednom ze svých rozhovorů pro média, se už musíte narodit. Výběr místa v šestnáctce mu byl prý dán svrchu. A jak sám řekl, jemu do vínku to bylo opravdu dáno.

Holub sice celou svou kariéru strávil v českých luzích a hájích, přesto ale o něm nikdo nebude mluvit jako o nějakém průměrném fotbalistovi, který to nikam nedotáhl. Už jen to, že nasbíral lehce přes tři stovky ligových startů (přesně 304), ukazuje na jeho dlouhodobou výkonnost. Tu si udržoval i přes velké množství úrazů. Na operaci kolene byl několikrát. Ty prokleté vazy, kolikrát si je utrhl. Pokaždé trvalo měsíce, než se dokázal zdravý dostat zpět. O to je množství prvoligových startů cennější.

Pardubický rodák si kopl do míče nejprve v Rozhovicích. Poté se dostal do Pardubic a odtud to byl jen malý krůček k prvoligovému angažmá v blízkém Hradci Králové. Ligovou premiéru zažívá jako sedmnáctiletý mladíček doma proti Spartě. A že to byla

premiéra jako hrom! Na tribunách stadionu „Pod lízátky“ fandilo domácím „votrukům“ přes 11000 diváků. V kádru Sparty hrál Nedvěd, Votava, Siegl, Horňák, Chovanec, Frýdek, Mistr, v bráně Kouba. No, debut snů se nakonec tak úplně nekonal, Hradec rupnul nula dva, ale Holub si svých dvacet minut dozajista užil.

Ve svém prvním prvoligovém klubu vsítil pět branek. Ostatně góly sázel poté prakticky v každém angažmá. Dařilo se mu hned i v tom dalším, kam ho fotbalový osud zavál, v Jablonci. A to tak moc, že skončil nakonec v týmu, který je historicky v Čechách nejlepší. Sice měl nakročeno do Teplic, ale nabídka Sparty se na konci roku 2000 rozhodně nedala odmítnout. **Hned ve svém prvním půlroce osmi brankami**

ve 13 zápasech přispívá k zisku prvního ze svých dvou titulů v rudém dresu. A okusí i veleslavnou Ligu mistrů. I v té dostál své pověsti kanonýra a vstřelí gól do sítě Spartaku Moskva. Ale i když je Holub střelecky potentní, pod novým trenérem Hřebíkem moc šancí nedostává. A zranění kolene dílo zkázy dokonává. Na řadu přichází hostování v druholigovém Kladně. Návrat do Sparty už se nekoná, a tak Holub bere zavděk angažmá v Drnovicích. Zde za jednu sezonu stihl dát pěkných osm branek a stěhuje se opět dál, tentokrát do Mladé Boleslavi.

Právě ve městě automobilů se z Radima Holuba stává chtě nechtě žolík. O Holubovi se vědělo, že jakmile do zápasu vstoupí v roli střídajícího hráče, měl by se mít soupeř na pozoru. Prakticky každá druhá trefa, kterou dal za Bolku, byla z pozice žolíka. On sám měl v osobách Kuliče a Pecky velké konkurenty na základní sestavu, musel tedy vzít zavděk roli střídajícího kanonýra. Radim sice chtěl hrát pokaždé v základu, trenéru Uhrinovi se ale nelze divit, že využíval Holubovi přednosti.

A tak přišlo na řadu i ono slavné střídání v předkole tehdejšího Poháru UEFA. 14. září 2006 se dostává v odvetném domácím zápase za nepříznivého stavu 1:2 v 58. minutě na hřiště. A už v 62. minutě z penalty srovnává na 2:2. A aby toho nebylo málo, v mi-

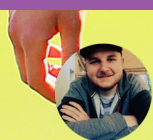
nutě 83. dokončí svojí druhou trefou v zápase obrat na 3:2. A jako každá správná pohádka má svůj dobrý konec, i ta Mladoboleslavská se ho dočkala. V nastavené druhé minutě vstřelil Jan Rajnoch rozdílový druhý gól a Boleslav po výhře 4:2, i přes prohru v prvním zápase 0:1, postoupila do základní skupiny. Nasrimu a Ribérymu zbyly oči jen pro pláč.

Po úspěšném účinkování v Mladé Boleslavi odchází Holub do druholigového Slovácka. Zde už ovšem góly nepřicházely, a tak přes angažmá v Čáslavi a Živanicích nakonec zakotví v MFK Chrudim. Zde nasázel za pět let kolem stovky branek. A ve čtyřiceti letech se rozhodne ukončit účinkování ve třetí lize a chce už hrát jen pro radost. Ale to by nebyl kanonýr Holub, aby jeho derniéra nebyla, jak se patří. V posledním utkání své kariéry totiž nasází rovnou hattrick a stylově se tak rozloučí se svojí povedenou životní fotbalovou etapou. V té nakonec sečetl krásných 77 ligových branek. Nebýt množství zranění, dozajista by mu vyšla i ta stovka a vstup do klubu ligových kanonýrů. Je jen škoda, že mu nikdy nepřišla pozvánka do reprezentačního týmu. Ale v podobě Kollera a Lokvence měl velkou konkurenci. I tak se rozhodně nemá Radim Holub zač stydět. To množství krásných branek mu už nikdo nikdy nevezme.





VE SLAVII JSEM SI MUSELA OD ZAČÁTKU BUDOVAT POZICI



Auto
Ladislav Lučan

Zdroj: sassuolocalcio.it

Kamila Dubcová. Kdo přivedl rodačku z Valašska k fotbalu? Jaké to bylo hrát s kluky v jejich fotbalových začátcích? Nejen o tom vypráví mladá reprezentantka, hájící aktuálně barvy italského Sassuola.

Jak jste se dostala k fotbalu a kdo vás k tomu přivedl?

K fotbalu mě přivedl brácha, který si se mnou a mojí sestrou začal kopat před domem. Zalíbilo se mi to a tak jsem šla na svůj první trénink v mé rodné vesnici Poličné, kde jsem hrávala s chlapci za místní klub.

Začala jste stejně se sestrou, nebo začala první jedna a druhá se přidala?

Od obojího něco. Odmala mezi sebou soupeříme, ať už se jedná o fotbal 1 vs 1, tenis, badminton nebo jiné sporty. Zvlášť náš zápas ve fotbale je hodně vyostřený a žádná nechce prohrát, takže je to doslova souboj na krev, a kdo prohraje, tak to rozdýchává ještě dlouhou dobu. Zároveň si ale pomáháme, trénujeme spolu a snažíme se společně neustále posouvat a zlepšovat se.

Jsem moc ráda, že je právě ségra mým nejlepším tréninkovým parťákem a že můžeme všechno kolem fotbalu prožívat společně.

Vrátíme se zpět k vašim začátkům. Jak se vám hrálo s chlapci a jak vás vaši spoluhráči brali, když jste byla dívka? Byly jste se sestrou v týmu jediné holky?

Protože jsme s chlapci hrály už od malička, nepřišlo mi to nijak zvláštní. V našem nejbližším okolí žádné holčičí týmy nebyly, takže jsem se tím ani nezabývala a přišlo mi jako samozřejmost hrát s chlapci a ne s holkami. Ze začátku to bylo lehčí v tom, že jak jsme byly všichni ještě malí, tak nikdo moc rozdíl v pohlaví nevnímal, ale postupem času, kdy jsme se dostávali do puberty, tak to bylo komplikovanější. Byli kluci,



Zdroj: sassuolocalcio.it

kteří byli v pohodě a byli rádi, že s nimi hrajeme v týmu. Na druhé straně byli ale i takoví, kteří to špatně nesli a nebylo úplně nejlehčí s nimi vyjít. Úplně na začátku jsme byly v týmu jenom já a Míša a později se k nám přidala ještě jedna holka, která ale za chvíli skončila. Co se týká fotbalového hlediska, tak nám to dalo strašně moc. Chlapecký fotbal je rychlejší, důraznější a naučí vás hrát pod tlakem a rychle. Až do patnácti jsme hrály první ligu za SK Hranice a tam už to bylo hodně náročné, ale zároveň nás to i posunulo fotbalově dál.

Do 15 let jste tedy hrála s chlapci v Hranicích žakovskou ligu, odtud vaše cesta pokračovala do Uherského Hradiště do týmu 1. FC Slovácko. Jaké to bylo najednou hrát jen s holkami proti holkám?

Já už jezdila na střídavý start do Slovácka i v době, kdy jsem hrávala s kluky, takže to pro mě zas tak nové nebylo. Bylo příjemné být v holčičí kabině, protože - jak už jsem zmiňovala - s klukama, kteří jsou v pubertě, to moc lehké není. Takže to byla pro mě, hlavně co se týče vztahů v kabině, příjemná změna. Musím říct, že jsem na Slovácku strávila krásné čtyři roky, které patří mezi ty nejlepší v mojí fotbalové kariéře.

V repre jste prošla všemi kategoriemi. Jaký je váš největší úspěch v reprezentaci? Postup na ME U17? Nebo se tam řadí něco jiného?

Jednoznačně postup na mistrovství Evropy. Povedlo se nám vůbec poprvé v historii postoupit na tento šampionát a jsem za to moc ráda. Mrzí mě, že se nám to nepovedlo zopakovat s tím samým ročníkem o dva roky později v kategorii U19, kde jsme na to výkonnostně určitě měly, bohužel nám ale postup utekl o jeden gól. Celkově si vážím všech pozvánek do reprezentace a doufám, že se nám s ženskou reprezentací podaří probjovat na MS Evropy, to je můj velký sen.

Myslím si, že tohle je sen každého fanouška ženského fotbalu u nás, aby se to konečně povedlo. Blížíme se do poloviny kvalifikace, ale cesta bude ještě dlouhá. Který zápas to nejspíše rozhodne? Troufáte si to říct, nebo jen prostě věříte, že se to povede?

Myslím, že rozhodující budou poslední dva zápasy proti Polsku, které odehrajeme až příští rok na podzim. Samozřejmě ale bude důležitý každý zápas, musíme se na všechny dobře připravit a udělat maximum pro

postup.

Probrali jsme začátky fotbalu, přesun na Slovácko a reprezentaci. Pojdme se teď zaměřit více na Slovácko, zde jste prošla všemi kategoriemi a dostala se až do ženského A-týmu. Byl zde poznat nějaký rozdíl v přechodu z dorostu mezi dospělými ženami? Je to jako u mužů, je znát rozdíl?

Rozdíl to samozřejmě byl, ale přechod byl pozvolný. Napřed jsem začala pravidelně trénovat s ženami a postupně začala nastupovat napřed do přátelských a později i do ligových zápasů, takže jsem to úplně tak nevnímala. No a než jsem si to uvědomila, už jsem patřila stabilně do kádru žen. Je to jako v každém sportu, přechod mezi dorosteneckým a dospělým fotbalem je nejdůležitější a zároveň nejnáročnější. Myslím si ale, že v mužském fotbale je to přece jen o trochu složitější, možná proto, že je tam větší konkurence.

na krev, a kdo prohraje, tak to rozdýchává ještě dlouhou dobu. Zároveň si ale pomáháme, trénujeme spolu a snažíme se společně neustále posouvat a zlepšovat se.

Usadila jste se do základní sestavy společně se sestrou, předváděli jste skvělé výko-

ny a pak přišel přestup do jednoho ze dvou nejlepších ženských týmů v Česku, a to do Slavie Praha, kde jste se hned dostala do sestavy. Přišlo vám, že je na vás najednou nějaký větší tlak?

Ve Slovácce jsem už měla nějakou pozici, acítla jsem, že mi trenéři i spoluhráčky věří a že patřím mezi důležité a platné hráčky, právě v takových podmínkách se mi hraje nejlépe. Ve Slavii jsme si musela od začátku budovat pozici a určitě to nebylo jednoduché, protože trenér po mně chtěl něco jiného, než na co jsem byla zvyklá, a musela jsem se hodně přizpůsobit. Navíc jsem nastupovala na pozici defenzivního záložníka, takže jsem oproti působení na Slovácce musela hrát trochu jinak a víc se soustředit na defenzivu. Ve Slovácce jsem byla spíše ofenzivní hráčka, která vytvářela akce a dostávala se do zakončení, takže v tomhle ohledu to bylo pro mě něco nového. Větší tlak jsem pocitovala pouze v tom smyslu, že jsme hrály zápasy v Lize mistrů, které pro mě byly něčím novým a samozřejmě byly daleko víc náročné, co se psychické stránky týče. A také derby proti Spartě měly trochu jiný nádech, než když jsem hrávala ještě za Slovácko, protože derby je spíš boj než hezký fotbal.



Zdroj: sassuolocalcio.it



Zdroj: fotbal.cz

Vydržela jste ve Slavii jen rok, jak říkáte, a šla jste i se sestrou do Itálie, a to do týmu Sassuolo. Jak se vám zatím v Itálii líbí? Předpokládám, že soutěž je o něco těžší a náročnější. Je to tak?

Ano, soutěž je hlavně vyrovnaná a každý zápas je boj až do úplného konce. Všechny týmy mají podobnou kvalitu a každý může ztratit body s každým. Zápasů mají náboj a myslím, že jsou pro diváky hodně atraktivní. V tomhle ohledu to splnilo moje očekávání, proč jsem odešla z Česka právě do Itálie. Musela jsem si zvyknout na jiné prostředí a odlišný styl fotbalu, takže to pro mě bylo a stále je něco nového. Ale rozhodně svého rozhodnutí odejít do Itálie nelituji, jsem ráda, že si můžu zkusit fotbal i jinde než v Česku, je to pro mě zajímavá zkušenost. Moc si přeju, aby se nám herně i výsledkově dařilo a na konci roku si mohla říct, že to byla vydařená sezona.

Jaká je vlastně vaše vysněná soutěž, kterou byste si chtěla zahrát?

Mně se strašně líbí mužská Premier League, kterou sleduju společně s bráchou a ségrou, je to pro mě nejlepší liga ze všech. Takže by pro mě bylo neskutečné, zahrát

si právě v Anglii. Mým oblíbeným týmem je Tottenham a zahrát si za něj, to by byl splněný sen. Ale stojím nohama na zemi a vím, že by bylo strašně těžké se tam dostat, protože je to podle mého názoru vůbec nejlepší soutěž v Evropě.

Probrali jsme celou vaši kariéru, pojďme se podívat i na to, co děláte ve svém volnu?

Mimo fotbal si ráda zahraju i jiné sporty jako tenis, badminton nebo basketbal. Často chodím do fitka a na procházky, poslouchám hudbu nebo se dívám na televizi. Jsem rodinný typ, takže nepotřebuju chodit na různé večírky nebo oslavy a bohatě mi stačí trávit volný čas s rodinou a přáteli někdy v klidném prostředí.

A je to nějaká náhoda, že stále přestupujete se sestrou, nebo si kluby myslí, že spolu předvede lepší výkony?

To nevím, to je spíš otázka na konkrétní klub, jaké byly důvody, že nás chtěl obě, ale já jsem ráda, že to zatím vždycky vyšlo a že můžu hrát se ségrou. Hraje se mi s ní dobře, protože víme, co od sebe můžeme čekat a co každé z nás na hřišti vyhovuje.



cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

A full-page photograph of a male beach soccer player, smiling broadly with his tongue sticking out. He is wearing a Portugal national team jersey, which is white with green horizontal stripes. The jersey features the Nike logo on the left chest, the Portuguese national crest on the right chest, and the number 2 in the center. A patch on the right sleeve reads 'UEFA Beach Soccer EUROPEAN CHAMPIONSHIP 2015'. The background is a bright, sunny beach scene with sand and water. The entire image has a light blue overlay.

BEACHSOCCER



MNOHO LIDÍ MI ŘÍKALO TOLDO

Al Seyni Ndiaye – kapitán a brankář senegalské reprezentace, kterou dovedl na letošním MS v plážovém fotbale v Paraguayi do čtvrtfinále, kde prohráli s pozdějším vítězem Portugalskem. Na Silvestra bude slavit kulaté 30. narozeniny.



Autor:
Jiří Kotaška



Zdroj: [fifa.com](https://www.fifa.com)

Zdroj: [IG.COM/JOSEPJR5](https://www.instagram.com/josepjr5)

Nejprve bych vám chtěl pogratulovat! Jako kapitán jste dovedl svůj tým do čtvrtfinále mistrovství světa v plážovém fotbale v Paraguayi. Očekával jste, že se dostanete takhle daleko?

Děkuji, vážím si toho. Ano, je to tak. Byla to úctyhodná cesta, ale náš cíl byl projít do semifinále, protože zatím pokaždé jsme vypadli právě ve čtvrtfinále. Chtěli jsme si jako první africký tým zahrát v semifinále, ale nepovedlo se. Je to velká škoda. Musíme pokračovat v naší práci, poněvadž jsme nebyli daleko od našeho cíle. Doufáme, že v Rusku v roce 2021 se to povede.

Ve skupině jste hráli hned na úvod důležitý zápas proti Rusku. Váš tým nebyl favoritem a zápas pro vás skončil těsnou porážkou 7:8. Dodal vám tento výsledek sebevědomí do dalších zápasů?

Věděli jsme, že Rusko bude v naší skupině favoritem, protože jsou jedním z nejlepších týmů vůbec. My jsme si ale byli vědomi, že můžeme postoupit z prvního místa a důkazem byl právě tento zápas, který rozhodly detaily. Skupinu jsme nakonec vyhráli, protože jsme stále věřili, že to dokážeme.

Po postupu jste ve čtvrtfinále narazili na Portugalsko, na pozdější vítěze celého šampionátu. Na začátku jste dokonce vedli 1:0 a vy jste měl vynikající zákroky. Měli jste speciální motivaci třeba kvůli tomu, že jste hráli proti Madjerovi? Proti jednomu z nejlepších hráčů tohoto sportu?

Ano, Madjer je nejlepší hráč historie plážového fotbalu. Motivaci jsme měli velkou, ale bohužel Portugalsko je skvělý tým, který patřil mezi favority a to také potvrdil. A pokud vás vyřadí pozdější vítěz, tak bychom si to nezasloužili. Využil jsem příležitosti speciálně pogratulovat Madjerovi, protože to byl jeho poslední šampionát. Upřímně, nechtěl jsem, aby nás vyřadil zrovna on (směje se).

Vraťme se zpátky do historie. Hrál jsi i jiné sporty či klasický fotbal? Proč ses nakonec rozhodl pro sport, který nyní hraješ?

Hrál jsem klasický fotbal a také mě vybrali do reprezentace U17 v roce 2007, když mi bylo 17 let. Poté jsem zkusil i plážový fotbal, protože to pro mě nebyl moc rozdíl. Dnes také ještě hraju klasický fotbal, ale už ne tolik jako fotbal plážový.





A proč brankář? Chtěl jsi vždycky chytat?
Vždycky jsem chtěl být gólmanem, ačkoli je to velmi složitý post (směje se). Dnes jsem na sebe pyšný, protože mnoho lidí mi říkalo Toldo, protože on je můj idol (Francesco Toldo – italský brankář).

V České republice není plážový tak populární. Jak to je u vás v Senegalů? Výsledek na tomto mistrovství pravděpodobně ještě

více tento sport ve vaší zemi zpopularizoval. Je to tak?

Ano, to je pravda. Na počátku nebyl plážový fotbal pro Senegalce příliš známý, ale nyní je to jeden z nejrespektovanějších sportů v zemi kvůli našim výkonům na mezinárodní úrovni. Budeme pokračovat ve snaze, abychom se dostali do pěti nejlepších výběrů na světě.

SLEDUJ NÁS!



@zonglfootball



www.facebook.com/zonglczsk